

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Flachglas Torgau GmbH

offentlige myndigheders sagsbehandling ikke er offentlig?

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

(¹) EFT L 41, s. 26.

Præjudicielle spørgsmål

1. a) Skal artikel 2, nr. 2, andet punktum i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (¹) fortolkes således, at alene sådanne organer eller institutioner, som det i henhold til medlemsstatens lovgivning påhviler at træffe den endelige (bindende) afgørelse i lovgivningsproceduren, udøver lovgivende myndighed, eller udøves lovgivende myndighed også af sådanne organer eller institutioner, som medlemsstatens lovgivning giver beføjelser og ret til deltagelse i lovgivningsproceduren, navnlig ved at fremsætte lovforslag og fremsætte udtalelser til lovforslag?
- b) Vil medlemsstaterne kun kunne bestemme, at definitionen på offentlige myndigheder ikke omfatter organer eller institutioner, når de udøver dømmende eller lovgivende myndighed, hvis deres forfatningsmæssige bestemmelser på datoen for direktivets udstedelse ikke samtidigt indeholder en adgang til klage og domstolsprøvelse som omhandlet i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF?
- c) Vil organer eller institutioner, når de udøver lovgivende myndighed, kun være udelukket fra definitionen på offentlige myndigheder for tidsrummet frem til lovgivningsprocedurens afslutning?
2. a) Stiller lovgivningen krav om tavshedspligt for så vidt angår sagsbehandling som omhandlet i artikel 4, stk. 2, første punktum, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF, når den til gennemførelsen af direktiv 2003/4 vedtagne nationalretlige bestemmelse generelt fastslår, at anmodningen om adgang til miljøoplysninger afslås, i det omfang offentliggørelsen af oplysningerne vil kunne have en skadelig indvirkning på oplysningspligtige instansers tavshedspligt for så vidt angår sagsbehandling, eller vil dette kræve, at en særlig lovbestemmelse pålægger tavshedspligten for så vidt angår sagsbehandling?
- b) Stiller lovgivningen krav om tavshedspligt for så vidt angår sagsbehandling som omhandlet i artikel 4, stk. 2, første punktum, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF, når det af en almindelig uskreven retsgrundsætning i national ret følger, at de

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 10. juni 2009 —
Ilonka Sayn-Wittgenstein**

(Sag C-208/09)

(2009/C 193/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ilonka Sayn-Wittgenstein

Sagsøgt: Landeshauptmann von Wien

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 18 EF til hinder for en lovgivning, hvorefter en medlemsstats kompetente myndigheder nægter at anerkende et i en anden medlemsstat fastsat efternavn for et (voksnet) adoptivbarn, fordi efternavnet indeholder en adelsbetegnelse, der ikke (heller ikke forfatningsretligt) tillades anvendt i den førstnævnte medlemsstat?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein
Hallinto-oikeus (Finland) den 10. juni 2009 — Lahti Energia
Oy**

(Sag C-209/09)

(2009/C 193/16)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein Hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lahti Energia Oy

De andre parter i sagen: Lahden seudun ympäristölautakunta, Hämeen ympäristökeskus og Salpausselän luonnonystävät ry

Præjudicielle spørgsmål

1. Er en forbrænding som tilskudsbrændsel i et kraftværks kedel af en gas, der stammer fra et gasanlæg, en foranstaltning, der er omfattet af artikel 3 i direktiv 2000/76/EF⁽¹⁾, hvis gassen ikke bliver rensat efter forgasningen?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Har forbrændingsaffaldets egenskaber eller indholdet af partikler eller andre urenheder i den gas, der skal forbrændes, betydning for bedømmelsen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4.12.2000 om forbrænding af affald, EFT L 332, s. 91.

Sag anlagt den 11. juni 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-211/09)

(2009/C 193/17)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Karanasou-Apostolopoulou og L. Balta)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF⁽¹⁾ af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2006/24/EF i national ret udløb den 15. september 2007.

⁽¹⁾ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 54

Appel iværksat den 12. juni 2009 af Anheuser-Busch, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 25. marts 2009 i sag T-191/07, Anheuser-Busch, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), Budějovický Budvar, národní podnik

(Sag C-214/09 P)

(2009/C 193/18)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Anheuser-Busch, Inc. (ved Rechtsanwältin V. von Bomhard og Rechtsanwalt B. Goebel)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Budějovický Budvar, národní podnik

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt den 25. marts 2009 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-191/07 ophæves.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Anheuser-Busch har fremført tre appelanbringender, nemlig for det første en tilsidesættelse af artikel 41, stk. 2, tredje punktum, i forordning nr. 207/2009⁽¹⁾ sammenholdt med regel 16, stk. 1 og 3, og regel 20, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95⁽²⁾ af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker⁽³⁾, for det andet en tilsidesættelse af artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009, og for det tredje en tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009.

De første to appelanbringender vedrører processuelle forhold. Anheuser-Busch har gjort gældende, at disse forhold er af relevans her. Kun ved at tage hensyn til den tidligere registrering IR 238 203 kunne appelkammeret have taget stilling til indsigelsen på grundlag af artikel 8, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009, i det omfang indsigelsen vedrørte øl. Dette indebar også, at der ikke blev taget stilling til de tidligere under indsigelsessagen fremførte argumenter, om hvorvidt ordet »Budweiser« var dominerende i Budvars figurmærker.

Retten i Første Instans begik en fejl, da den anså, at Budvar ikke havde været retligt forpligtet til at fremlægge bevis for den